

یک زن معلول توانمند در هرات ۹ جلد کتاب نوشته است

یک زن دارای معلولیت شاعر و نویسنده در ولایت هرات ۹ جلد کتاب را در قالب نظم و نثر زیر عنوان‌های گونه‌گون نوشته است.

بانو آمنه شهریاری می‌گوید با وجودی که به مشکلات فیزیکی دچار است؛ اما هنوز هم به هنر نویسندگی عشق می‌ورز و برای توانمندی معلولان و انگیزه دهی به این قشر تلاش می‌کند.

بانو شهریاری می‌گوید: "کاش می‌شد همه هم‌رنگ می‌شدیم

با تمام آن تفاوت جنس فرهنگ می‌شدیم

دست و پا گر نداریم

تاجیک، ازبک و پشتون همه هم‌رنگ می‌شدیم"

شعر فصل خزان زندگی‌اش را برای هم نوعان خود که در یک حلقه روی ویلچر نشسته اند می‌سراید.

فصل خزان زندگی عنوان کتابیست که دردهای ناگفته‌ی آمنه را حمل می‌کند.

خانم شهریار ۲۹ ساله پانزده سال قبل پاهایش را در یک حادثه ترافیکی در ایران از دست داد.

آمنه شهریاری می‌گوید پس از این حادثه ناگفته‌هایش را روی کاغذ نگاهشته است.

او می‌افزاید: "بعد از این‌که دچار حادثه شدم و از قسمت پاهام دچار معلولیت شدم بعد آن شروع کردم به سرودن و نوشتن، غیر از سه اثری که تازه شروع کردم به نوشتن ۹ اثر دارم".

آمنه از شانزده سالگی به نویسندگی آغاز نمود.

او به تمام ناتوانایی‌هایش نه گفت و دست به قلم برد.

اکنون ۹ اثر در قالب نظم و نثر دارد، "فصل خزان زندگی"، "بهشت کوچک" و "لحظه‌ای بی‌تو بودن" از مهمترین آثار او است.

او می‌گوید برای توانمندی معلولان و انگیزه‌دهی به این قشر می‌نویسد...

او اضافه می‌کند: "سختی‌ها زیاد بود، دردها زیاد بود من فکر می‌کنم حال نسبت به قبل خیلی قوی‌ترم نیرومندترم و خیلی تجربیات زیادی کسب کردم و به واقعیت‌های زندگی رسیدم".

اکنون آمنه در بنیاد خیریه پیر هرات در کنار سایر معلولین برای خود خانواده جدیدی ساخته است.

همه درکنار یک دیگر دور از همه دردهایشان شاد اند.

بهناز امانی یکی دیگر از معلولانی است که روی ویلچر نشسته است، او از اینکه هنوز به چشم شماری ناتوانند گله‌مند است.

او می‌گوید: "متأسفانه هنوز هم کسانی هستند که از نگاه فرهنگ و دید این‌ها پایین هستند حرف‌ها و یا کلمه‌های برای به معلولین استفاده می‌کنند که واقعاً برای من درد آور است".

اثر "فصل خزان زندگی" تنها اثری است که دوستان آمنه آن را چاپ کرده اند.

هشت اثر دیگر او به دلیل فقر اقتصادی در کنج خانه‌اش خاک می‌خورد....